

BØNN OG PREKEN KIRKEJUBILEUM

Himmelske Far

Vi takker deg i dag for Malvik kirke som har vært et Gudshus hos oss i 175 år. Takk for den lange tradisjonen vår kirke står i. Takk for at ditt nærvær er synlig på denne måten, og at Gudshuset minner oss om at du er nær oss i hverdagen vår. Tårnet minner oss om at vi skal takke Deg, vinduene minner oss om at vi skal se hverandre, døra minner oss om at vi skal åpne oss å ta imot det du vil gi oss, og være gjestfrie.

Takk for at du her i ditt hus vil hjelpe oss med livets store gåter. Hjelp oss til å søke deg, og finne deg.

Velsign Malvik kirke så den fortsatt kan være et fyrtårn for mennesker undervegs, så vi finner fram og finner hjem. Amen

Preken Jubileumsgudstjeneste 14.nov 2021 Malvik kirke 175 år

Av sogneprest Ingrid Bolstad Kunzendorf

Dagens evangelium: Matteus 14,22-44 Jesus stiller stormen på Genesaretsjøen

Vi har hørt dagens hellige evangelium. Og evangelium betyr det glade budskap.

Og i 175 år så har det glade budskap blitt formidlet her fra denne kirka. Og før det har det stått i alle fall to andre kirker her som har formidlet det glade budskap. Dette er et gammelt sted for gudstjeneste og vi står i en lang tradisjon.

I 1846 så verden annerledes ut. Folk i kirka hadde andre klær, de satt ofte etter rang, de kom til kirka med hest og vogn eller til fots. Folk i bygda satset stor, og de klarte å få seg et nytt gudshus når det andre var forfallent.

18. nov 1846 stod det ferdig, og ble innviet. Jeg har tenkt på at de tok en sjanse når de la innvielsen langt uti november, snøen kunne ha kommet, og vind og glatt kunne det være. Men jeg tror de hadde en fin innvielsesdag, og jeg tror de ville ha kirka ferdig så de kunne feire jul her. 1. juledag var jo den store høytiden! BØNN

Himmelske Far

Vi takker deg i dag for Malvik kirke som har vært et Gudshus hos oss i 175 år. Takk for den lange tradisjonen vår kirke står i. Takk for at ditt nærvær er synlig

på denne måten, og at Gudshuset minner oss om at du er nær oss i hverdagen vår.

Tårnet minner oss om at vi skal takke Deg, vinduene minner oss om at vi skal se hverandre, døra minner oss om at vi skal åpne oss å ta imot det du vil gi oss, og være gjestfrie.

Takk for at du her i ditt hus vil hjelpe oss med livets store gåter. Hjelp oss til å søke deg, og finne deg.

Velsign Malvik kirke så den fortsatt kan være et fyrtårn for mennesker undervegs, så vi finner fram og finner hjem. Amen

Det glade budskapet ble forkynt, salmer skulle synges, bønner ble bedt høyt og lavt. Og mennesker skulle møtes, nyheter skulle utveksles på kirkebakken. Menneskelivet og Gudslivet hørte sammen, og hører sammen. Der mennesker møter Guds ord, skjer det noe. Det skapes håp! Det skapes tro! Og skapes kjærlighet!

Evangeliet i dag er en slik fortelling:

«Vær ved godt mot! Det er jeg! Vær ikke redde!»

Disse orda fra Jesus treffer oss alltid! For motløshet, redsel og usikkerhet, er noe vi kan kjenne igjen. Det er en situasjon som besøker oss mennesker med jevne mellomrom. Muligheten for å miste motet er der alltid. Det gjaldt både før og nå.

«Tid og sted forandrer seg, men menneskenes hjerter forandrer seg ikke», sa Sigrid Unset.

Og det er sant!

Følelser som glede og sorg, skuffelse og forventning, kjenner vi til. Og det kjente de til de som gikk før oss også.

Vær ved godt mot!

Det er evangeliet i en sum!

Jeg har vært prest her lenge, og jeg har ofte stått ved alteret. Det er mye fint å se der. Men det er to figurer jeg ikke helt har skjønt, og det er de to som drar opp kjortelen sin over kneet, så foten vises fram.

Jeg skjønnte det ikke før noen vers i fra Romerbrevet kap 10 ble lest opp for meg sist vinter mens vi satt i bilen på veg til kirka til gudstjeneste på Såmannssøndagen. Det var en tekst som skulles øves på og den ble lest høyt. Og da skjønnte jeg det. Dette med føttene.

«Så vakre de er føttene til dem som bringer godt budskap». Det hørte jeg. Og sammenhengen var at evangeliet må forkynnes.

«Så vakre de er føttene til dem som bærer godt budskap». Troen kommer av forkynnelse, og forkynnelsen kommer av Kristi ord. Men hvordan kan de forkynne hvis de ikke er utsendt? De som skal forkynne må de være utsendt, og de utsendte må bruke føttene. De må gå med evangeliet. Og albertavla vår har figurer som forteller oss om at mennesker har brakt det gode budskap til oss. Og det oppfordrer oss til å gjøre det samme. Føtter som bringer godt budskap og fred. Billedkunsten har tatt temaet opp i seg!

Teksten bygger på et sitat fra Jesaja 52, 7: Hvor vakre de er der de løper over fjellene, føttene til den som bringer bud, forkynner fred og bringer godt budskap, forkynner frelse, og sier til Sion: «Din Gud er konge».

Føttene skal bringe det glade budskapet. Fredens føtter. Evangeliets føtter.

Av og til tar det tid å oppdage en hemmelighet. Men det er fint når noe faller på plass.

Kirka skal være et sted der evangeliet forkynnes og sakramentene forvaltes, der mennesker møtes og håp blir tent.

Vi kaller dette rommet for kirkeskipet, og vi er i samme båt.

Og i dag er vi også i samme båt sammen med disiplene. Disiplene var ute på Genesaretsjøen, og det blåste opp til storm. Og da i den fjerde nattevakt kommer Jesus gående til dem i stormen. «Den fjerde nattevakt» kjenner vi igjen som en tittel på en bok av Falkberget.

Det er den mørkeste tida på natta da nesten alt håp er ute, men da tennes et lite lys. Det snur. Jesus kommer gående mot båten, mot skipet. Det blåser fortsatt, men da han kommer om bord legger freden seg. Freden legger seg over alt og alle. Hjerter blir rolige og vinden slutter å blåse. De er ved land.

Han som er Herre over alt, er HER! Disiplene får falle til ro, vi får falle til ro.

«Vær ved godt mot!

Vi er i kirkeskipet, og Jesu er styrmann. Dypest sett så eksisterer dette fellesskapet i kirken også uten en kirkebygning. Tårn har blitt reist, og tårn har falt.

Men det skjer noe med et bygg som brukes til gudstjeneste og bønn stadig vekk og over lang tid. Det sitter noe i veggene, vi fornemmer en fred. Hele bygget sier: Vær ved godt mot!

Så godt det er å ha en god kirke! Så fin denne Malvik-kirka er!

For vi trenger et sted å lande, et sted å be, et sted å ta imot evangeliet!

Så vet vi at det er ikke slik alle steder, og alle steder i vreden.

Mange steder å kan ikke folk samles til gudstjeneste offentlig, de har ingen kirker, og de de hadde er ødelagt. Derfor skal offeret i dag gå til mennesker som lider og blir forfulgt pga sin tro. Mennesker som ikke har en kirke å gå til, og mennesker som blir presset til å fornekte sin tro.

Offergaven skal også være en påminnelse for oss om å be for andre, og gjøres oss beviste på å vare på den skatten som vi har, og bruke den.

Skatten og arven har vi, og evangeliet skal forkynnes og gis videre. Evangeliet er kilden til stadig nytt liv. Jesus er veien, sannheten og livet!

Fred være med dere alle!

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige Ånd som var, er og blir en sann Gud fra evighet til evighet» Amen